

DINAINTEA USILOR.

(tr. d. Fr. Rükert)

La casa bogăției smerit am așteptat,
Și pe fereastr' afară un ban mi-au aruncat.

Bătut-am l'al iubirii locaș desfătător,
Și încă cinsprezece se 'ndesuiau cu zor.

Incet bătui la poarta castelului slăvit;
„Aice cavalerul pe cal numa-i primit!“

Bietul cămin al muncii apoi am cercetat,
Dar din lăuntru vaet și ah a resunat.

Bătut-am și la casa cu traiul mulțămit,
Dar nimene pe lume la mine n'a privit.

Mai știu eu o căsuță, la dânsa a remas
In cele de pe urmă să bat pentru popas.

In astă locuință deși oaspeți mai sunt,
Dar pentru mulți e încă de-ajuns loc in mormânt.

VIATA TIGANILOR.

(Trad. d. Em. Geibel)

In umbră adâncă de codru frunzos,
S'aud șoapte, foșnet și glas sgomotos.
Pe frunze, pe pietre, pe fețe bizare
Fantastic se joacă a focului zare.

E lae pribeagă, e roiul de țigani,
Cu plete undoase, cu ochi de vultani;
Crescuți lângă Nilul cu țermii sfințiți,
De-al Spaniei soare ferbinte, pârliți.

In sin de verdeață, la foc scânteios
Sêlbatici și mândri bărbații stau jos;
Femeile colo gătesc in ceaun
Măncarea, și umplu ulciorul străbun.

Pe rând ăși spun cânturi și basme frumoase
C'a Spaniei dalbe grădine făimoase;
Și vorbe de vrajă la vremi grele bune
Acelor ce-ascultă o babă le spune.

La joc sar copile cu negri ochi vii;
Scântei roși se 'mprăștiu sârind din făclii,
Ghitara-i răpește cu cobza 'mpreună,
Și toți se 'ntorc vajnic in horă nebună.

Pe urmă se culcă de danț obosiți,
De-al crengilor freamăt la soma indulciți;